

Publicerad 2013-05-18 08:03 av Alva Johnsson

Mellan raderna

När jag var liten, liten

Jag visste ingenting

Då var jag bara lycklig

Och skuttade omkring

Sen blev jag lite större

Och trodde på det mesta

Men det blev galet rent

För ljög, det gjorde ju de flesta.

Fast inte riktigt alla

Nä, några de var ärliga o raka

Och sa precis som allting va

Och bjöd på honungskaka

Dom sa att alla skulle lika ha

Och ingen skulle svälta

Och jag, jag tyckte det lät bra

Och ville inte källtra.

Sen blev det tid med jobb och kneg

När axlarna de värkte

Och bossen tyckte jag va feg

Som skubbade, när ingen märkte.

Men jag, jag hade hört och sett

Att inte alla, dom va lika

Nä, bossen krängde oxfilé

Och vi fick bara fika.

Så nu kan bossen sitta där

Med orderna som rasa

För jag vill inte jobba mer

Nä, hellre mej förfasa.

.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alva Johnsson med Poeter.se id #32474 innehar upphovsrätten